

הצעת חוק הפיקוח על עסקי ביטוח (תיקון מס' 12), התשס"ד-2004*

1. תיקון סעיף 78ט ב. בחוק הפיקוח על עסקי ביטוח, התשמ"א-1981 (להלן - החוק העיקרי), בסעיף 78ט(ב) -

- (1) בפסקה (3), במקום "בחודש מרס 1996" יבוא "בחודש אוקטובר 2003";
- (2) במקום פסקה (6) יבוא:

"(6) הקרן תנכה דמי ניהול בשיעורים כמפורט להלן, מתוך תשלומים שהיא משלמת על פי התקנון האחיד, בין שהם קצבאות ובין שהם תשלומים חד-פעמיים:

- (1) בשנת 2004 - 1/3%;
- (2) בשנת 2005 - 1%;
- (3) בשנת 2006 - 1 1/2%;
- (4) משנת 2007 ואילך - 1 3/4%";

(3) בפסקה (8), המילים "מחציתו על ידי שינוי זכויות של העמיתים ומחציתו" - יימחקו, ובהגדרה "ההפרש", במקום "אם לא יועלה גיל הפרישה כאמור" יבוא "כשגיל הפרישה הוא גיל 67 לגבר שנולד בחודש נואי 1942 ואילך וגיל 64 לאישה שנולדה בחודש מאי 1953 ואילך".

ד ב ר י ה ס ב ר

הקובע החל בחודש מרס 1996 תהיה 2 אחוזים בשנה. מוצע לשנות את המועד האמור לחודש אוקטובר 2003.

לפסקה (2)

סעיף 78ט(ב)(6) לחוק קובע כי "הקרן תנכה וימי ניהול בשיעור של 2% מתשלומיה לעמיתים, בין שהם קצבאות ובין שהם תשלומים חד פעמיים". מוצע לקבוע כי השיעור האמור יופחת ל-1/3% ויועלה בהדרגה במשך כמה שנים עד ל-1/2%.

לפסקה (3)

סעיף 78ט(ב)(8) לחוק קובע כי אם הועלה גיל הפרישה מעבודה לפי כל דין, יועלה בהתאמה גיל הזכאות לקצבת זקנה לפי התקנון האחיד. עוד קובע הסעיף כי כל עוד לא הועלה גיל הפרישה כאמור לגיל 67 שנים הן לגבר והן לאישה, יבוסה ההפרש שבין התחייבויות הקרן לפי גיל פרישה של 67 שנים לבין התחייבויותיה לפי גיל הפרישה הנהוג במועד חקיקת החוק. מחציתו על ידי שינוי זכויות העמיתים ומחציתו על ידי הגדלת הסיוע הממשלתי (להלן - ההפרש).

במסגרת חוק גיל פרישה, התשס"ד-2004 (להלן - חוק גיל פרישה), נקבע כי גיל הפרישה לגבר יועלה בהדרגה, עד הגיעו לגיל 67 לגבי גבר שנולד בחודש מאי 1942 ואילך.

כללי

בחוק התכנית להבראת כלכלת ישראל (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב והמדיניות הכלכלית לשנות הכספים 2003 ו-2004), התשס"ג-2003 (להלן - חוק התכנית להבראת כלכלת ישראל), הוסף פרק ז' לחוק הפיקוח על עסקי ביטוח, התשמ"א-1981 (להלן - החוק), ובמסגרתו נקבע הסדר לטיפול בקרנות הפנסיה הותיקות הגירעוניות (להלן - הקרנות). ההסדר כולל, בין השאר, מינוי מנהלים מיוחדים לקרנות, קביעת תקנון אחיד לכלל הקרנות ומתן סיוע ממשלתי בסך כולל של 73,000 מיליון שקלים חדשים.

בעקבות הידרברות שהתקיימה בין שר האוצר לבין יושב ראש ההסתדרות הכללית החדשה, לאחר חקיקת חוק התכנית להבראת כלכלת ישראל, מוצעים, בסעיפים 1 עד 4 להצעת החוק, כמה תיקונים לפרק ז' לחוק.

סעיף 1 לפסקה (1)

סעיף 78ט לחוק קובע כי המפקח על הביטוח יכין תקנון אחיד לכל הקרנות הותיקות שמונה להן מנהל מיוחד, על פי העקרונות וההוראות המפורטים בסעיף האמור.

סעיף 78ט(ב)(3) לחוק קובע כללים לשיטת חישוב הקצבה לגמלאים, כך שתקרת העליה הריאלית בשכר

* ס"ח התשמ"א, עמ' 208; התשס"ג, עמ' 477; התשס"ד, עמ' 55.

- (1) בפסקה (1), במקום "2/3 נקודת אחוז, כך שמשנת 2006" יבוא "1/3 נקודת אחוז, ובשנת 2007 1/2 נקודת אחוז, כך שמשנת 2007", ובמקום "בשתי נקודות האחוז" יבוא "ב- 1 1/2 נקודות האחוז";
- (2) בפסקה (2), במקום "כך שמשנת 2006" יבוא "ובשנת 2007 1/2 נקודת אחוז, כך שמשנת 2007", ובמקום "בנקודת האחוז" יבוא "ב- 1 1/2 נקודות האחוז".

- (1) בפסקה (1), במקום "73,000" יבוא "78,300";
- (2) בפסקה (2), המילה "מחצית" - תימחק.

"(ג) הוראות סעיף 78ד(ד) לא יחולו לגבי עמית בקרן ותיקה שהחל לקבל קצבה לפני יום ה' בתשרי התשס"ד (1 באוקטובר 2003)."

ד ב ר י ה ס ב ר

סעיף 3 לפסקה (1)

סעיף 78א(א1) לחוק קובע כי הממשלה תסייע לקרנות בסכום כולל של 73,000 מיליוני שקלים חדשים (להלן - סכום הסיוע), העלות הכוללת בשל השינויים המוצעים בהצעת חוק זו לסעיפים 78ט(ב)3, 78ט(ב)6 ו-78א לחוק וכן כמה שינויים נוספים בתקנון האחד שהמפקח על הביטוח הודיע כי בכוונתו לבצע, מסתכמת ב-5,300 מיליון שקלים חדשים. מוצע על כן להוסיף את הסכום האמור לסיוע הממשלתי, כך שסך כל הסיוע הממשלתי שיינתן לקרנות יהיה 78,300 מיליוני שקלים חדשים.

לפסקה (2)

סעיף 78א(א2) לחוק קובע כי לסכום הסיוע יתווסף הסכום בגובה מחצית ההפרש מהגדרתו בסעיף 78ט(ב)8. בעקבות התיקון לסעיף 78ט(ב)8 לחוק, המוצע בסעיף ו(3) להצעת החוק, מוצע לתקן בהתאמה את סעיף 78א(א2), כך שההפרש האמור יכוסה כולו, ככל שיירדש, באמצעות הגדלת הסיוע הממשלתי.

סעיף 4

סעיף 78ד(ד) לחוק, כפי שהוסף לאחרונה בסעיף 23(2) לחוק גיל פרישה, קובע כי לא תשולם עוד תוספת לקצבה שמשלמת קרן פנסיה ותיקה הפועלת לפי שיטת ממוצע היחסים של השכר, בשל הפרש שבין אותה קצבה לבין הקצבה שהיתה מחושבת לפי כל שיטה אחרת. בהתאם לסיכום שבין שר האוצר לבין יושב ראש ההסתדרות הכללית החדשה, מוצע לקבוע כי הוראות הסעיף האמור לא יחולו על מי שהתחיל לקבל קצבה לפני יום ה' בתשרי התשס"ד (1 באוקטובר 2003) שהוא מועד תחילתו של התקנון האחד.

לגבי אישה שנולדה עד לחודש דצמבר 1949, נקבע בחוק גיל פרישה כי הוא יועלה בהדרגה, עד הגיעו לגיל 62. לגבי אישה שנולדה בחודש ינואר 1950 ואילך, נקבע בפרק ד' לחוק האמור, כי שר האוצר יביא לאישור ועדת הכספים של הכנסת את המלצותיו לענין גיל הפרישה של אישה כאמור לא יאוחר מיום ב' בתשרי התשע"ב (30 בספטמבר 2011) וכי אם לא תחליט ועדת הכספים של הכנסת בדבר המלצות שר האוצר יועלה גיל הפרישה של אישה כאמור באופן הדרגתי, עד הגיעו לגיל 64 לגבי אישה שנולדה בחודש מאי 1953 ואילך.

לאור חקיקת חוק גיל פרישה, מוצע לתקן את הגדרת ההפרש שנקבעה בסעיף 78ט(ב)8 לחוק, בהתאמה לגילאים שנקבעו בחוק גיל פרישה, כך שההפרש יהיה בין התחייבויות הקרן לפי גיל פרישה של 67 שנים לגבר ולאישה, לבין התחייבויותיה לפי גיל 67 לגבי גבר שנולד בחודש מאי 1942 ואילך וגיל 64 לגבי אישה שנולדה בחודש מאי 1953 ואילך.

עוד מוצע לקבוע כי ההפרש האמור יכוסה כולו, ככל שיירדש, באמצעות הגדלת הסיוע הממשלתי.

סעיף 78א לחוק קובע כי תקרת ההפקדה החודשית בקרנות תועלה בהדרגה מן השיעור הקיים ביום כ"ח בניסן התשס"ג (30 באפריל 2003) (להלן - המועד הקובע), כך ששיעור ההפרשה מתשלומי העמית השכיר יגדל ב-2 נקודות האחוז ושיעור הפרשות המעביד יגדל בנקודת אחוז אחת. מוצע לקבוע כי שני השיעורים האמורים יועלו בהדרגה מן השיעורים הקיימים במועד הקובע ב-1.5 נקודות האחוז.

- (א) בסעיף קטן (א), אחרי "הפסד רווחים" יבוא "או על פי ביטוח מפני אבדן כושר עבודה" ובסופו יבוא: "לענין זה, "ביטוח מפני אבדן כושר עבודה" - ביטוח מפני פגיעה בכושר עבודה, אבדן השתכרות או הפסד רווחים, הנובעים ממחלה, מנכות או מתאונה, והכל בין אם הכספים על פי הביטוח שולמו בסכום חד-פעמי ובין אם שולמו בתשלומים תקופתיים, בין אם שולמו בידי קופת גמל ובין אם שולמו בידי אחר";
- (ב) סעיף קטן (הו) - בטל;

ד ב ר י ה ס ב ר

(2) בסעיף קטן זה -

"הכללים" - הכללים שנקבעו לפי סעיף 47;

"השכר הממוצע במשק" - השכר הממוצע כפי שהוא מחושב לצורך גמלאות ודמי ביטוח לפי סעיף 2(ב) לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה-1995, כפי שפורסם המוסד לביטוח לאומי;

"סכומים לפיצויים" - סכומים ששילם מעביד לקופת גמל לקצבה בשביל עובדו ואשר לפי הכללים הם מופחתים בשל כך מהסכומים שהוא רשאי לשלם לקופת גמל לפיצויים.

מוצע לבטל את סעיף 3(הו) ולקבוע בסעיף 3(הז) הוראה אחת שתתייחס הן לסכומים ששילם מעביד בעבור עובדו לקופת גמל לתגמולים והן לסכומים ששילם המעביד לקופת גמל לקצבה.

לפי המוצע, בהגדרה "סכום התקרה", תיקבע תקרה לפטור ממס לתשלומי מעביד לקופות גמל לתגמולים ולקצבה כמפורט להלן:

-- על סכומים המשולמים לקופת גמל לקצבה תהיה התקרה סכום השווה לארבע פעמים השכר הממוצע במשק.

- על סכומים המשולמים לקופת גמל לתגמולים תהיה התקרה סכום השווה לחלק השנים עשר של תקרת ההכנסה המזכה.

ואולם אם שולמו בעבור עובד סכומים הן לקופת גמל לקצבה והן לקופת גמל לתגמולים תהיה התקרה להפקדה בקופת גמל לתגמולים סכום השווה לארבע פעמים השכר הממוצע במשק. בהפחתת המשכורת שבשלה הופקדו כספים על ידי המעבידים לקופת גמל לקצבה ובלבד שהסכום לא יעלה על החלק השנים עשר של תקרת ההכנסה המזכה. הוראה זו נקבעה במטרה למנוע כפל הטבות מס בהפקדות לקופות גמל לתגמולים ולקופות גמל לקצבה ולהעניק העדפה לחיסכון פוסיטוני בקופות גמל לקצבה. תוצאת הוראה זו היא שהתקרה הכוללת הפטורה ממס בהפקדות לקופות גמל לקצבה ולתגמולים יחד, לא תעלה על סכום השווה לארבע פעמים השכר הממוצע במשק.

סעיף 5

בעקבות מדיניות הממשלה לשנות את שיעורי ההפקדה בכל סוגי קופות הגמל, והשינויים שנקבעו בסעיפים 1 עד 4 לחוק המוצע בשיעורי ההפקדה בקרנות הפנסיה הותיקות, מוצעים כמה תיקונים בפקודת מס הכנסה (להלן - הפקודה), בהתאמה לשיעורים החדשים.

לפסקה (1)

לפסקת משנה (א)

סעיף 3 לפקודה ענינו "הכנסות אחרות". סעיף קטן (א) של הסעיף האמור קובע כי יראו סכומים שהתקבלו על פי ביטוח מפני הפסד רווחים כהכנסה לענין הפקודה. מוצע להבהיר כי הסעיף חל גם לענין ביטוח מפני אבדן כושר עבודה, המוגדר כביטוח מפני פגיעה בכושר העבודה, אבדן השתכרות או הפסד רווחים, הנובעים ממחלה, מנכות או מתאונה.

לפסקאות משנה (ב) ו-(ג)

סעיף קטן (הו) של סעיף 3 לפקודה קובע הוראות לענין כספים ששילם מעביד לקופת גמל לתגמולים, בעבור עובדו, וזה נוסח:

"(הו) סכומים ששילם מעביד לקופת גמל לתגמולים בשביל עובדו, העולים בחודש על 5% ממשכורתו של העובד או מהחלק השנים עשר של תקרת ההכנסה המזכה כמשמעותה בסעיף 47, לפי הנמוך, יראו כהכנסת עבודה של העובד בעת ששולמו לקופת הגמל."

סעיף קטן 3(הז) של סעיף 3 לפקודה קובע הוראות לענין כספים ששילם מעביד לקופת גמל לקצבה, בעבור עובדו, וזה נוסח:

"(הז) (1) סכומים ששילם מעביד לקופת גמל לקצבה בשביל עובדו, בניכוי סכומים לפיצויים, העולים בחודש מסוים על השיעור הקבוע בכללים ממשכורתו של העובד או העולים על השיעור הקבוע בכללים כשהוא מוכפל בסכום השווה לארבע פעמים השכר הממוצע במשק, לפי הנמוך, יראו כהכנסת עבודה של העובד בעת ששולמו לקופת הגמל;

² דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, עמ' 120.

(1) במקום פסקה (1) יבוא:

"(1) סכומים ששילמו כל מעביריו של עובד, בעבורו, לקופות גמל לתגמולים ולקופות גמל לקצבה, על חשבון מרכיב תגמולי המעביד, העולים על השיעור להפקדה כשהוא מוכפל במשכורתו של העובד או בסכום התקרה, לפי הנמוך מביניהם, יראום כהכנסת עבודה של העובד, במועד שבו שולמו לקופות הגמל; סכומים ששולמו כאמור, לקופות הגמל, אשר אינם עולים על שיעור ההפקדה כשהוא מוכפל כאמור, יראום כהכנסת עבודה של העובד, במועד שקיבל אותם;"

(2) בפסקה (2), ההגדרה "הכללים" - תימחק, ובמקום ההגדרה "סכומים לפיצויים" יבוא:

"השיעור להפקדה" - השיעור הקבוע בכללים, להפקדה על חשבון מרכיב תגמולי המעביד, או השיעור ממשכורתו של העובד שאותו הפקיד המעביד בקופת הגמל, על חשבון מרכיב תגמולי המעביד, לפי הנמוך מביניהם;

"מרכיב תגמולי המעביד", "משכורת" - כמשמעותם בכללים;

"סכום התקרה" - אחד מאלה, לפי הענין:

(1) שולמו בעבור העובד סכומים לקופות גמל לקצבה, בלבד - סכום השווה לארבע פעמים השכר הממוצע במשק;

(2) שולמו בעבור העובד סכומים לקופות גמל לתגמולים, בלבד - החלק השנים עשר של תקרת ההכנסה המזכה;

(3) שולמו בעבור העובד סכומים לקופות גמל לקצבה וכן סכומים לקופות גמל לתגמולים -

(א) לגבי הסכומים ששולמו לקופות גמל לקצבה - הסכום האמור בפסקה (1);

(ב) לגבי הסכומים ששולמו לקופות גמל לתגמולים - הסכום האמור בפסקה (1), בהפחתת המשכורת שבשלה שולמו הסכומים לקופות גמל לקצבה, ובלבד שלא יעלה על הסכום האמור בפסקה (2);

"תקרת הכנסה מזכה" - סכום מהסכומים הנקובים בהגדרה "הכנסה מזכה" שבסעיף 47, לפי הענין;"

ד ב ר י ה ס ב ר

ממשכורתו של העובד שלפיו הפקיד המעביד כספים לקופת הגמל.

את ההגדרה "הכללים" מוצע למחוק שכן הגדרה זו מופיעה גם בסעיף קטן (ה4) של סעיף 3 לפקודה, והיא חלה לגבי כל הוראות הסעיף. כן מוצע לבטל את ההגדרה "סכומים לפיצויים" שלא נעשה בה עוד שימוש.

כן מוצע להבהיר שהתקרה לתשלומים הפטורים ממס, בעת ההפקדה לקופת גמל, חלה על כל הפקדות המעבידים לקופות גמל לתגמולים ולקצבה.

עוד מוצע לקבוע, בהגדרה "השיעור להפקדה" כי שיעור זה יהיה כקבוע בתקנות מס הכנסה (כללים לאישור ולניהול קופות גמל), התשכ"ד-1964, או השיעור

(2) בסעיף 9, בפסקה (17), במקום "כספים שקיבל עובד עד" יבוא "כספים שקיבל עובד, למעט כספים שקיבל על פי ביטוח מפני אבדן כושר עבודה כהגדרתו בסעיף 3(א), עד";

(3) בסעיף 32, אחרי פסקה (13) יבוא:

"(14) (א) הוצאה לרכישת ביטוח מפני אבדן כושר עבודה;

(ב) על אף הוראות פסקת משנה (א), היתה ההכנסה שבשלה נרכש ביטוח מפני אבדן כושר עבודה, הכנסה לפי סעיף 2(1) או (2) והביטוח הוא ביטוח מועדף, לא יותרו ניכויים בשל הוצאה לרכישת הביטוח המועדף שהיא בסכום העולה על 2.5% מההכנסה כאמור; ואולם אם שילם המעביד בעבור עובדו לקופת גמל, על חשבון מרכיב תגמולי המעביד, סכום בשיעור העולה על 5% ממשכורתו של העובד, יופחת מהשיעור הנקוב ברישה, ההפרש שבין השיעור ששילם המעביד כאמור, לבין 5%;

לענין פסקה זו -

"ביטוח מועדף" - ביטוח מפני אבדן כושר עבודה שהכספים על פיו ישתלמו בדרך של קצבה, ואם נרכש הביטוח בטרם מלאו למבוטח 60 שנים, התקיימו לגבי הביטוח גם שני אלה:

(1) תקופת הביטוח נמשכת עד שימלאו למבוטח 60 שנים לפחות;

(2) אם יקרה מקרה הביטוח בטרם ימלאו למבוטח 60 שנים, ישתלמו הכספים על פי הביטוח ממועד קרות מקרה הביטוח ועד שימלאו למבוטח 60 שנים לפחות;

"ביטוח מפני אבדן כושר עבודה" - כהגדרתו בסעיף 3(א);

"מרכיב תגמולי המעביד", "משכורת" - כמשמעותם בכללים שנקבעו לפי סעיף 47;

"קופת גמל" - כהגדרתה בסעיף 47.

דברי הסבר

מוצע לקבוע מגבלה ולפיה אין להתיר ניכוי של הוצאה לרכישת ביטוח מפני אבדן כושר עבודה.

עם זאת מוצע לקבוע כי במקרים שבהם ההכנסה שלגביה נרכש הביטוח היא הכנסה מעסק או ממשלח יד או שהיא הכנסת עבודה, לא יותר ניכוי בשל הוצאה לרכישת הביטוח שהיא בסכום העולה על 2.5% מאותה הכנסה. ובלבד שמתקיימים לגבי הביטוח שנרכש התנאים המפורטים בהגדרה המוצעת ל"ביטוח מועדף". ואולם במטרה למנוע כפל הטבות מס, מוצע להוסיף ולקבוע כי מהשיעור האמור יופחת השיעור הנוסף שהופקד לקופת הגמל על ידי המעביד, העולה על שיעור של 5% ממשכורתו של העובד, כך ששך כל התרת ההוצאה בשל הפקדון לקופת גמל לעמית שכיר ובשל אבדן כושר עבודה לא תעלה על 7.5%.

לפסקה (2)

סעיף 9 לפקודה קובע מהן הכנסות פטורות ממס. פסקה (17) לסעיף האמור קובעת פטור ממס לסכומים שקיבל עובד מקופת גמל לתגמולים עד גובה תשלומיו של המעביד לאותה קופת גמל.

מוצע לקבוע כי הפטור לא יחול על כספים שהתקבלו על פי ביטוח מפני אבדן כושר עבודה, וזאת במטרה להשוות את דין הביטוח האמור, הנרכש על ידי קופת גמל לתגמולים, לדין ביטוח דומה שנרכש על ידי קופת גמל לקצבה (ר' סעיף 9א לפקודה).

לפסקה (3)

סעיף 32 לפקודה ענינו ניכויים שאין להתירם בבירור הכנסתו החייבת של אדם.

(א) בסעיף קטן (ג) המילים "בסעיף זה", - יימחקו, ולפני ההגדרה "פנסיה מקיפה" יבוא:

"בסעיף זה -

"ביטוח חיים" - ביטוח מפני מקרה מוות של המבוטח, בלבד, למעט מרכיב החיסכון;

"הכנסה מזכה" - כהגדרתה בסעיף 47;

(ב) בסעיף קטן (ד) במקום הסיפה המתחילה במילים "לא יינתן זיכוי" יבוא "הזיכוי הכולל שיינתן בעד סכומים ששולמו כאמור באותם סעיפים קטנים, לא יעלה על הגבוה מבין הסכומים המפורטים להלן:

(1) סכום של 1,632 שקלים חדשים;

(2) הסכום הנמוך מבין אלה:

(א) היחס שבין כלל הסכומים ששולמו לביטוח חיים כאמור בסעיף קטן (1א) ולקופת גמל כאמור בסעיפים קטנים (א2) או (ב), לבין הכנסתו המזכה של היחיד, כשהוא מוכפל בהכנסה המזכה כאמור;

(ב) לענין יחיד שלא היתה לו בשנת המס הכנסת עבודה - 5% מהכנסתו המזכה, ולענין יחיד שהיתה לו בשנת המס הכנסת עבודה - 7% מהכנסתו המזכה, ובלבד שהזיכוי בעד סכומים ששולמו לביטוח חיים כאמור בסעיף קטן (1א) לא יעלה על 5% מהכנסתו המזכה של היחיד.

(5) בסעיף 47(א1), בהגדרה "הכנסה מזכה", במקום הסיפה החל במילים "עד לסכום של" יבוא "עד לסכום כמפורט להלן, לפי הענין:

(1) לגבי יחיד שהיתה לו הכנסת עבודה - 84,000 שקלים חדשים לשנה, ובלבד שתובא בחשבון, תחילה, הכנסת העבודה שלו;

(2) לגבי יחיד שלא היתה לו הכנסת עבודה - עד לסכום של 118,800 שקלים חדשים לשנה.

ד ב ר י ה ס ב ר

לפסקה (5)

סעיף 47 לפקודה ענינו ניכוי בהפקדות לקופות גמל. מוצע לתקן את ההגדרה "הכנסה מזכה" ולקבוע לגבי מי שהיתה לו בשנת המס הכנסת עבודה, כי ההכנסה המזכה תהיה 84,000 שקלים חדשים במקום 118,000 שקלים חדשים.

לפסקה (4)

סעיף 45א לפקודה ענינו זיכוי ממס להפקדות בקופות גמל או לרכישת ביטוחי מפני סיכון מוות. מוצע לתקן את הסעיף ולקבוע כי התקרה לזיכוי במקרים שבהם יועלה שיעור ההפקדה של עובד לקופות גמל לעמית שכיר, תהיה 7% במקום 5%.

עוד מוצע להבהיר שהזיכוי המוענק בשל רכישת ביטוח חיים הוא למרכיב הביטוחי מפני סיכון מוות ולא למרכיב החיסכון המשולב בביטוח החיים.

6. (א) תחילתו של סעיף 78(ב3) לחוק העיקרי, כנוסחו בסעיף ו(1) לחוק זה, ביום ה' בתשרי התשס"ד (1 באוקטובר 2003), והוא יחול לגבי מי שהחל לקבל קצבה במועד האמור או לאחריו.

(ב) סעיף 78(ב6) לחוק העיקרי, כנוסחו בסעיף ו(2) לחוק זה, יחול לגבי תשלומים כאמור באותו סעיף, ששילמה הקרן בעבור החודש שבו פורסם חוק זה ואילך.

(ג) סעיף 78(א) לחוק העיקרי, כנוסחו בסעיף 2 לחוק זה, יחול לגבי תשלומים כאמור באותו סעיף, המועברים לקרן בעבור החודש שבו פורסם חוק זה ואילך.

(ד) סעיף 9(17) לפקודת מס הכנסה, כנוסחו בסעיף 5(2) לחוק זה, יחול לגבי כספים שקיבל עובד על פי ביטוח מפני אבדן כושר עבודה, בשנת המס 2005 ואילך, ואולם הוראות הסעיף האמור, כנוסחו ערב תחילתו של חוק זה, ימשיכו לחול לגבי כספים שיקבל העובד על פי הביטוח, בסכום חד-פעמי, לאחר תחילתו של חוק זה, בשל מקרה ביטוח שאירע לפני תחילתו של חוק זה.

ד ב ר י ה ס ב ר

סעיף 6 לסעיף קטן (א)

מוצע לקבוע כי התיקון לסעיף 78(ב3) לחוק, המוצע בסעיף ו(1) להצעת החוק, לענין תקרת העליה הריאלית בשכר הקובע, יחול לגבי מי שהתחיל לקבל קצבה החל במועד תחילתו של התקנון האחד, דהיינו – 1 באוקטובר 2003, או לאחריו.

לסעיפים קטנים (ב) ו-(ג)

מוצע להבהיר כי התיקונים לסעיפים 78(ב6) ו-78(א) לחוק, המוצעים בסעיפים ו(2) ו-2 להצעת החוק, יחולו לגבי תשלומים כאמור באותם סעיפים המשתלמים בעבור חודש פרסומו של החוק המוצע, ואילך.

לסעיף קטן (ד)

מוצע לקבוע כי הוראות סעיף 9(17) לפקודה, כנוסחו בסעיף 5(2) לחוק זה, יחולו לגבי כספים שקיבל העובד על פי ביטוח מפני אבדן כושר עבודה, בשנת המס 2005 ואילך וזאת כדי להימנע מהוראות שונות לעגין תקבולים בשנת המס 2004. עם זאת, כדי להקל על מי שמקרה הביטוח התרחש לגבי לפני תחילתו של החוק המוצע, מוצע לקבוע כי אם ישתלמו הכספים על פי הביטוח למבוטח בסכום חד-פעמי, ימשיכו לחול לגביו הוראות הדין הקודם.